

[Sander]

formål sidste år alt i alt under alle 6 hovedpunkter, ser man, at der til handicappede er gået 300.000 kr. af 11.046.000 kr., og at spejderne ikke får én eneste krone i dag, for deres midler kommer et helt andet sted fra. Denne billige argumentation skal man altså holde op med, men det ændrer ikke ved, at vi skal se på problemet, for som det klart er fremgået af indlæggene her, er der ikke enighed om den fremstilling, ministeren har givet. Ministeren har allerede sagt, at vi må tale om det, og da ministeren formentlig har et halvt år, inden der kommer noget konkret, vi skal tage stilling til, skal vi nok finde ud af det.

Hvad angår den offentlige repræsentation, må jeg tilstå, at det har gjort et dybt indtryk på mig, at hr. Arne Rasmussen fra DGU utvetydigt har sagt, at det er væsentligt, at det offentlige er repræsenteret i repræsentantskabet. Det tror jeg også har gjort indtryk på ministeren og de øvrige, som i første omgang har sagt, at det nok er meget godt, at det offentlige ikke blander sig alt for meget, fordi idrættens folk nok bedst selv kan klare deres egne problemer, som de altid har kunnet. I forlængelse heraf vil jeg sige, at jeg føler, det er væsentligt, at Dantop bliver placeret i Idrættens Hus. Det er ikke bare et geografisk spørgsmål, det er også et holdningsspørgsmål, for derude kan man håndtere idrætten, og det er kolossalt vigtigt, for ellers får vi det i hvert fald aldrig op at stå.

Gade (SF):

I gamle dage var det sådan, at man, når man kom hjem fra skole, blev spurgt, hvad man nu havde lært i dag. Det, jeg vil spørge ministeren om, er, hvad hun nu har lært i dag af debatten. Jeg har forstået, at hun har lært, at spørgsmålet om finansieringen nok skal underkastes nye overvejelser. Jeg synes nok, at ministeren, skal vi sige underspillede, hvor vigtigt det var, da hun svarede her, men det kan selvfølgelig skyldes, at hun ikke har haft så meget lyst til at få denne diskussion og kritik her, men det er klart, at vi må være interesseret i at vide, hvilke ting ministeren vil skære væk, for at vi kan få fremmet eliteidrætten.

Jeg har på mit partis vegne sagt ja til princippet om at støtte eliteidrætten på nogle betingelser, men jeg vil så sandelig gerne vi-

de, hvad det er, ministeren har tænkt sig der skal betale for det, når nu ministeren mener, at der overhovedet ikke er tale om, at man kan øge rammen. Derfor bliver ens positive holdning selvfølgelig afhængig af, hvad der skal skæres ned på. Nu forstod jeg, det ikke var Fulton – all right – og der var altså en række andre ting, det heller ikke var, men ministeren fastholdt jo heroppe, at det var nogle ting inden for kulturministerens område; sådan forstod jeg hende. På det punkt har hun i hvert fald ikke lært alt det, der måske kunne læres af denne debat, fordi der måske trods alt også er kommet nogle signaler herfra om at gå i retning af det, der ligger i betænkningen, altså at finde pengene uden for kulturministerens budget.

Det andet punkt, hvor jeg ikke synes ministeren har udtalt sig, som om hun havde lært så meget, er med hensyn til den offentlige repræsentation. Jeg forstod, at hr. Sander var villig til at se på det ud fra de tilkendegivelser, der er kommet først og fremmest fra idrættens side. Jeg skal ikke skose ministeren for det, og hun får også chancen for at vise, om hun har lært noget af den del af diskussionen, men dette her afspejler jo også nogle politiske skillelinjer, for når vi erklærer os positive over for princippet om at støtte eliteidræt, er det jo, fordi vi er optaget af værnstanken, som DIF har kaldt det, altså værnet imod kommercialismen. Det er derfor, vi er optaget af, at det offentlige må ind på dette område, og vi har altså en regering, som ideologisk tænker anderledes. Det skal den ikke klandres for, men at det er en belastning i denne sag, at regeringen tænker sådan, forstår jeg godt, for den mener ikke, den skal styre, den mener, at tingene bare skal udvikle sig. Men idrætten har rent faktisk politisk peget i en anden retning i sin betænkning og i de tilkendegivelser, der er kommet her. Det er vi altså nogle her der har støttet, og som vi også gerne gør til noget meget vigtigt for vores støtte til eliteidræt.

Jeg savnede også måske nogle bemærkninger om breddeidrætten fra ministeren, for det går ikke med besværgelser. Der er jo ikke én fra noget som helst politisk parti, der ikke vil begynde med at sige, at det ikke må gå ud over breddeidrætten. Det, det handler om, er, at der skal tilføres nogle yderligere ressourcer til eliteidrætten – det er faktisk det, vi drøfter – og derfor synes jeg, det er vigtigt,